

برک سبزنامه شماره ۱۶۶ محمودی خوانساری، کسایی، حمید البیدی، ورنده، بیات اصفهان

روشنک: (شعر عطار)

چشم بکشا، چشم بکشا که جلوه دلدار
به تجلی است از در و دیوار
این تماشای جو سگری کوئی
لیس فی الدار غیره دیار

استاد حسن کسایی نغماتی در بیات اصفهان به یادگاری می نوازد.

روشنک: (شعر عراقی)

در حسن رخ خوبان پیدا همه او دیدم
در چشم نکلورویان زیبا همه او دیدم
در دیده می حرعاشق او بود همه لایق
والدر نظر و امتق عذرا همه او دیدم

استاد کسایی بچنان به سلو نوازی خویش ادامه می دهد.

ادامه دکلمه:

دیدم گل و بستان ها، صحرا و بیابان ها
او بود گلستان ها، صحرا همه او دیدم
بان ای دل دیوانه، بخرام به بیخانه
کاندر خم و پیانه، پیدا همه او دیدم

آقای کسایی بچنان شونندگان را محظوظ می دارد.

(در میکده و گلشن، مینوش می روشن) ۲
می بوی گل و سوسن، کاین نامه او دیدم

روشنک: (شعر عراقی)

دلی که آتش عشق تو باش بسوزد پاک
ز بیم آتش دوزخ چرا بود غمناک
به بوی آن که در آتش نهد قدم روزی
خزار سال در آتش قدم زندنی پاک

مراکه نیست ازین آتشم مکر دودی فرو گرفت زمین دلم خس و خانک
 کجاست آتش شوق که در دل آویزد) ۲ چنانکه برگردد شعلی دلم ز افلاک
 (ز شوق در دل من آتشی چنان افروز) ۲ که حر چه غیر تو باشد بسوزد آن را پاک

استاد رضا ورزنده در آمد اصفهان را آغاز می کند.

آواز محمودی خوانساری: (شعر ربی معیری)

چون زلف توام جاناد عین پریشانی چون باد سحر گاهم در بی سرو سامانی
 من خالم و من کردم، من اسلم و من دردم تو مهری و تو نوری، تو عشقی و تو جانی
 ((خواهم که تو را بر) ۲ بشانم و نشینم) ۲ تا آتش جانم را بنشین و بنشانی
 (ای ساهد افلاکی) ۲ درستی و درپاکی من چشم ترا نم، تو اشک مرا مانی
 از آتش سو دایت دارم من و دار دول داغی که نمی بینی، دودی که نمی دانی
 (ای چشم ربی سوت) ۲ کو چشم ربی جویت روی از من سرگردان شاید که نگر دانی
 چون زلف توام جاناد عین پریشانی چون باد سحر گاهم در بی سرو سامانی

روینک: (شعر عراقی)

دلی که آتش عشق تو اش بسوزد پاک ز بیم آتش دوزخ چرا بود غمناک
 به بوی آن که در آتش هند قدم روزی هزار سال در آتش قدم زندی باک
 (مراکه نیست ازین آتشم مکر دودی) ۲ فرو گرفت زمین دلم خس و خانک
 کجاست آتش شوق که در دل آویزد چنانکه برگردد شعلی دلم ز افلاک
 (ز شوق در دل من آتشی چنان افروز) ۲ که حر چه غیر تو باشد بسوزد آن را پاک

استاد حبیب الله بدیعی و نوازنده ضرب چهار مضربانی را در اصفهان به یادگاری نوازند.

روینک: (شعر عراقی)

زیبده که زد کاهت نوید نکر دو بار) ۲ آن کس که به امیدی برخاک درت افتد

این هم برگ سبزی بود تخته درویش علی نکر دار شام.

کوینده آقا از رادبو:

آنچه شنیدید برنامه شماره ۶۶ برگ سبز بود که با شرکت آقایان کسایی، حبیب الله بدیعی، محمودی خوانساری و رضا ورزنده تنظیم گردیده، اشعار از عطار، عراقی و ربی معیری، آهنگ بیات اصفهان، کوینده روشنگر.

مدت زمان برنامه ۲۷ دقیقه کامل است.

توضیحات:

آنچه به دوستان برگ سبز تقدیم شد شماره ۶۶ بود که با این شماره به ثبت رسیده است. آقای حسن کسایی در ابتدای برنامه و آقای حبیب الله بدیعی در انتهای برنامه شرکت داشته و در خلال آواز آقای ورزنده به کاری داشته، در معرفی برنامه نام نوازنده ضرب که با آقای بدیعی همکاری داشته تکلفه ولی احتمال می رود که آقای جهانگیر ملک بوده باشد، اشعار غزل آواز از ربی معیری است و بقیه اشعار متن از عراقی، دو بیت ابتدای برنامه هم از عطار است.

توجه: کلیه مطالب مندرج در بالا توسط محقق محترم جناب استاد علیرضا دربندی تهیه شده که شامل بررسی کامل برنامه و توضیحات افزوده شده شخص ایشان می باشد. جای دارد که سپاس فراوانمان را نثار ایشان بنماییم زیرا که نتیجه سالها زحمات خویش را وقف عموم کرده اند. در خاتمه از دوستانی که جهت تصحیح و تکمیل این مطالب مایل به همکاری هستند تقاضا می نمودم از طریق آدرس ایمیل Asheghane1golha@gmail.com با ایشان تماس حاصل نمایند.

مسعود نوین فرحبخش